

Qui no perd els orígens



Portada del llibret que acompanya la darrera antologia sobre la nova cançó. Portada de *Chichonera's Cat*, disc d'Ia & Batiste, i de *Qualsevol nit...*, obra de Jaume Sisa.

"La nova cançó no és simplement la cançó nova. No és simplement el fet d'una natural continuïtat del fenomen cançó [...] sinó que és un fenomen nou, un fenomen ciutadà, social i polític, i no pot ser entès si no partim de totes aquestes consideracions. Si volem ser justos haurem de convenir que la importància de la nova cançó no deriva de la qualitat de les seves lletres, ni de l'encís de les seves melodies, ni de la bellesa de les veus que la canten. I no obstant això, la nova cançó és aquí, present i victoriosa i m'atreviria a dir tan arrelada i tan victoriosa, i tan plena de saba popular".*

La nova cançó torna a ser present, com ho havia estat sempre, de la mà d'Edigsa, la casa discogràfica que des de 1961 i fins el 1983 va impulsar-la decisivament i es va convertir en la plataforma de difusió de la música catalana que es va fer en dues dècades.

I cal parlar de nova cançó en un sentit ben

ampli, entesa com a música feta en català i que abasta *rock*, *folk*, cançó per a infants, cançó melòdica, música ballable, rumba, salsa, música laietana i galàctica, i alguns etcèteres més. Però no gosarem pas definir què és la nova cançó.

Hem assegurat que la nova cançó torna a estar present. I ho està perquè l'empresa PDI ha recollit el fons editorial d'Edigsa, tot el que va publicar, i ha editat bona part d'aquest fons en format de disc compacte.

Així doncs, és encara possible trobar a uns preus mòdics, i en disc compacte, les primeres cançons de Lluís Llach, de Núria Feliu, d'Ovidi Montllor, d'Al Tall, del Grup de Folk, d'Ara Va de Bo... I també deu de les obres que va publicar la Trinca, i un recull ben ampli de les primeres passes del rock català, en tots els gèneres possibles i impossibles: Sisa, Companyia Elèctrica Dharma, Pau Riba, Música Dispersa, Om, Màquina, Secta Sònica, Oriol Tramvia, Ia i Batiste...

La recuperació, doncs, de més de setanta

elapés que són una mostra més que representativa de la música catalana dels seixanta i dels setanta. A més a més, s'ha publicat en dos discs compactes una antologia que passa revista a tot el que va arribar a publicar Edigsa en el seu moment, amb cançons glòries i d'altres de ben curioses: quarantatres cançons que van des del *rythm and blues* dels Dracs, que canten *La casa del sol naixent*, fins a la versió de *Susanna* de Leonard Cohen feta per Toti Soler, passant per Salvador Escamilla cantant *Super-cali-fràgil-istic-expi-ali-dosos* i Miquel Cors cantant *Fill de vídua*; amb la presència de Gato Pérez, Sisa, Pau Riba i la Companyia Elèctrica Dharma. El doble disc compacte és acompanyat per un petit llibret amb les lletres de les cançons i amb fotografies de l'època.

Per tant, doncs, ens trobem, d'una banda, amb la reedició d'un material fins ara introvable —molts elapés eren peces força cobdiciades en fires de disc de col·leccionista— i, d'altra banda, amb una antologia que fins a cert punt posa els punts sobre les is.

Cal lloar aquesta tasca de recuperació, i que els compactes es puguin trobar a bon preu i que alguns recullin dos elapés. El però, però, és la poca documentació que ofereixen els discos, que podrien haver estat tractats com a peces històriques que són i que podrien adjuntar més informació. Tot i això, una tasca mereixedora de tota mena d'aplaudiments.

"I és per això que podem dir que la NOVA CANÇÓ continuarà per a alegria nostra, tan nova que res no tindrà a veure amb la Nova Cançó. I si algú té ganes de batejar-la podria començar a fer propostes de títols [...] O simplement La Cançó Nova, per distingir-la de La Nova Cançó."*

* Textos de Maria Aurèlia Capmany extrets de l'antologia *Dies i hores de la nova cançó*, doble elapé editat per Edigsa i Publicacions de l'Abadia de Montserrat el desembre de 1978.